

Spune-mi lună,dragă

Danab

Spune-mi lună,dragă, printre-atâtea astre
tu colinzi sfioasă mii de galaxii,
Ai văzut pământul cu flori albe-n glastre...
Spune-mi lună dragă: La ele nu vii?

Ca să-mpodobești cu sclipiri de soare
florile ce-n cale îți surâd,sfios,
Dar tu ții in brațe liliacu-n floare...
Când atâtea flori te cheamă duios...

Ți-i drag liliacul și-i vezi înflorirea,
Tu nu vezi din astre alte flori? Sunt mii...
Trandafiri și crinii ce-și poartă iubirea...
La ei,lună dragă...la ei tu nu vii?

Dac-aș fi o floare să râdă in soare,
Să-ți scrie poeme mereu,zi de zi,
Poate ai iubi și spinii din floare...
Și-atunci poate,lună,la mine-ai veni...

Dar sunt doar un om. Și nu sunt o floare,
Doar un om cu suflet și speranțe vii,
Floarea se-ofilește și în urmă,moare..
Sufletul trăiește chiar și-n veșniciei.

De-aș fi chiar o floare care râde-n soare
Sau un om ce plânge în seri reci,târzii,
Îți spun,dragă lună și dacă mă doare:
N-ai să mă găsești! Chiar de vei veni...

Voi zbura spre ceruri..voi zbura spre Soare...
Într-o altă lume...alte galaxii...
Sufletul e veșnic și nicicând nu moare...
Dar acolo,lună,tu nu vei mai fi !

Va fi doar Lumina veșnicului Soare
Și-un Izvor de apă din Apele Vii,
Acolo e vesnic..veșnic Sărbătoare..
Florile Luminii veșnic vor trăi !

15.05.2020

Daniela Banita